

Скупштини Удружења војних пензионера Србије

Поштоване колегинице и колеге, делегати Скупштине Удружења војних пензионера Србије,

На седници Изборне Скупштине Удружења војних пензионера Србије, одржаној почетком јуна прошле године, ви сте ме једногласно изабрали на функцију Председника Надзорног одбора Скупштине УВПС.

У току обављања те функције у наредних шест месеци, од дана избора, догодили су се неки догађаји у домену функционисања Удружења војних пензионера Србије, који су директно утицали да донесем личну одлуку, да поднесем НЕОПОЗИВУ оставку на функцију Председника Надзорног одбора Скупштине УВПС.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е:

1. Непосредно пред Редовне изборе на нивоу Удружења војних пензионера Србије, Скупштина Општинске организације УВПС Ваљево, на својој Изборној Скупштини, одржаној 22.априла 2014.године, једногласно је подржала кандидате на Кандидационој листи, за избор органа на највишем нивоу УВПС(председника, потпредседника УВПС, уједно и Главног одбора, те председника и потпредседника Извршног одбора Главног одбора, као и Главног и одговорног уредника гласила Војни ветеран, и секретара). Дакле, лица из актуелног Руководства, кандидата за трећи мандат.

Подршка им је дата уз услов, ако буду изабрани, да се још енергичније заузму пред државним органима у циљу решавања нагомиланих проблема из домена нарушених статусних права војних пензионера, све то на легалан и легитиман начин.

У случају да те методе не буду дале резултата, да одмах предузму мере на припреми мирних Протеста испред зграде Владе Србије, Министарства одбране и РФ ПИО, на којима би се са нашим проблемима, учешћем на протесту, и путем свих Медија, упознала целокупна Српска јавност да нас надлежни државни органи сматрају за грађане другог реда, не желећи да нам реше проблеме. Такође, да се на том протесту уручи писани ултимативни захтев Влади Србије, да у разумном року поступи по Уставу и Законима Србије.

Након поновног избора наведених лица за Руководство УВПС, по протоку неколико месеци, ниједан проблем није решен од стране надлежних државних органа. Суочени са тим, чланови Главног одбора УВПС иницирали су на неколико седница, да Руководство УВПС крене са припремом и организацијом Протеста.

У том циљу је именован Одбор за протест, у који сам и ја именован као члан. На даље, израђен је и Оперативни план извођења Протеста, али, кад је требало да се одреди дан Протеста, председник УВПС Драгањац је на једној седници Главног одбора изнео две опције Протеста. Прва је била да се Протест организује као јавни, испред наведених зграда државних органа, а друга опција је била да се Протест одржи као затворени, у једној од Београдских хала, без присуства јавности. Дао је те опције на гласање, па се за јавни протест изјаснило 11 чланова, а за протест у хали 25 присутних на седници.

Ја сам се децидно изјаснио за јавни протест.

Тај затворени протест никада се није одржао, а у међувремену се догодио случај “Радаковић”, и прво спонтано протестно окупљање војних пензионера испред зграде Владе.

Ценећи даљи развој ситуације, на информисању војних пензионера у Ваљево, дана 17. новембра 2014. године, јавно сам позвао председника Драгањца, да се стави са целим Руководством УВПС на чело војних пензионера на заказаном јавном Протесту за 24. новембар. Категорички је одбио да то учини, образлажући, да то припремају неки “отуђени” војни пензионери, из некакве Фејсбук групе, а коју он не уважава, и не признаје, и упозорио ме да не ширим пропаганду у вези са њима...

Веома разочаран таквим ставом председника УВПС, одмах сам му пред свима присутним саопштио да подносим неопозиву оставку на функцију Председни-ка Надзорног одбора, јер не желим више да учествујем у борби за наша права, на начин који не даје никакве резултате.

На трећи по реду протест војних пензионера, заказан за 22. децембар 2014. године, чланови Протестног одбора Фејсбук групе су поново позвали Руководство УВПС, да се стави на чело војних пензионера. На жалост, подршке није било, али је протествовало “отуђених” преко 1.000 војних пензионера, и издејствовано је, да надлежни државни органи започну решавање наших проблема, након дугих седам година.

2. Оставку сам поднео и из разлога, што ме је председник Драгањац тешко прекорио што сам се усудио да у својству Председника Надзорног одбора упутим Писмо министру војном, са циљем да му пружим праву информацију о нашим проблемима, и да прекине више са дезинформацијама јавности о томе, након случаја “Радаковић”.

Писмо сам му упутио због тога, што Руководство УВПС није то учинило, а морало је одмах реаговати, тј. демантовати министра војног.

3. Оставку сам поднео и због тога, што сам најмање два пута, на седници Главног одбора упознао присутне, да је Државни Ревизор у току вршења Ревизије пословања РФ ПИО за 2012. годину, установио, да наших 5.069 колега, који су пензионисани у периоду од 1. јануара 2008. до 31. децембра 2011. године, да им се грешком исплаћује умањена пензија за око 700, 00 динара у просеку, због неурачунавања такозваног Корективног фактора.

Уочивши тај проблем, иако нисам из те приче, започео сам преписку са Министарством одбране и Републичким Фондом ПИО, да би се убрзало решавање тог проблема. При томе сам од истих издејствовао важна документа, и иста доставио на адресу УВПС, и Редакције Војног ветерана, како бих тиме анимирао одговорне из Руководства УВПС да у даљем настави са решавањем овог проблема у сарадњи са поменутиим државним органима.

На жалост, до дана данашњег нико од њих није предузео ништа по том питању, а требало је. Те колеге су и даље закинуте и оштећене, а већ је заостали дуг нарастао преко износа једне целе пензије, а треба да им се донесу и нова Решења о пензионисању.

Дакле, овде се не ради о проблему једног пензионера, већ о читавом батаљону пензионера, кад се види колико их има.

4. Оставку сам поднео и због тога, што је до сада одржано 4 Протеста испред зграде Владе, а на Сајту УВПС, као и у гласилу Војни ветеран није написано ни једне једине речи, ни ти објављено ни једне фотографије, а на другом и четвртом протесту био је присутан Главни и одговорни уредник Војног ветерана, гласила Војних пензионера Србије, и исти је урадио серију снимака са тих дешавања. Такође, и ја сам му проследио по најмање 20 снимака са другог, трећег, и четвртог Протеста.

Још увек немам сазнање где су, и за чије потребе, завршили ти снимци. Уместо те очекиване информације, уследиле су информације на Сајту УВПС, и у Војном ветерану, да ми, учесници Протеста, рушимо јединство УВПС! Који нонсенс, па ми смо се тамо борили за општу и заједничку ствар, од које ће имати користи сви војни пензионери Србије, а не за остваривање личних интереса, како то у једном документу рече председник УВПС Драгањац.

Разлога има још пуно, зашто сам незадовољан са радом и поступцима актуелног Руководства УВПС, и зато нисам желео да више учествујем у активностима истог, јер је досадашњи учинак у остваривању наших закинутих права никакав. Био сам члан Главног одбора УВПС пуних 12 година, и Председник Надзорног одбора 6 месеци, и сад видим да све те године су ми појели скакавци, јер моји предлози и информације, најчешће нису уважавани од стране Руководства УВПС.

Поштоване колегинице и колеге, делегати Скупштине УВПС,

Молим да прихватите ову моју неопозиву оставку на функцију Председника Надзорног одбора Скупштине УВПС, и да ме на основу реченог, разрешите те функције на данашњем заседању. Новоизабраном Председнику Надзорног одбора желим пуно успеха у вршењу те функције.

У Београду, 31.марта 2015.године. Председник Надзорног одбора
Скупштине УВПС- у оставци
Добривоје Станојевић

Напомена: Захтевам, да се овај текст Оставке прочита на седници Скупштине УВПС, 31. марта 2015. године, без икаквог скраћивања!